

Sud Bosne i Hercegovine
Суд Босне и Херцеговине

Predmet broj: S1 2 K 028750 22 Kž

Datum: 11.10.2022. godine

Pred Apelacionim vijećem u sastavu: sudija Hilmo Vučinić, predsjednik vijeća

sudija Azra Miletić

sudija Staniša Gluhajić

PREDMET TUŽILAŠTVA BOSNE I HERCEGOVINE
protiv
optužene Minke Brajlović i pravnog lica „BRAJLOVIĆ“ d.o.o. Sarajevo u stečaju

---

DRUGOSTEPENA PRESUDA

Tužilac Tužilaštva Bosne i Hercegovine Hajrudin Mujanović

Optužena Minka Brajlović i braniteljica Mirela Kanlić, advokat iz Sarajeva

Broj: S1 2 K 028750 22 Kž
Sarajevo, 11.10.2022. godine

U I M E B O S N E I H E R C E G O V I N E !

Sud Bosne i Hercegovine, u vijeću Apelacionog odjeljenja Odjela II za organizovani kriminal, privredni kriminal i korupciju, sastavljenom od sudije Hilme Vučinića, kao predsjednika vijeća, te sudija Azre Miletić i Staniše Gluhajića, kao članova vijeća, uz sudjelovanje pravnog savjetnika Bojana Avramovića, kao zapisničara, u krivičnom predmetu protiv optužene Minke Brajlović i pravnog lica „Brajlović“ d.o.o. Sarajevo u stečaju, zbog krivičnog djela Porezna utaja ili prevara iz člana 210. stav 4. u vezi sa stavom 1. Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine (KZ BiH) u vezi sa članom 29., 54. i 124. KZ BiH, odlučujući o žalbi braniteljice optužene Minke Brajlović, Mirele Kanlić advokata iz Sarajeva, izjavljenoj protiv presude Suda BiH broj: S1 2 K 028750 20 K od 8.4.2022. godine, na sjednici vijeća održanoj u prisustvu tužioca Tužilaštva BiH Hajrudina Mujanovića, optužene Minke Brajlović i njene braniteljice Mirele Kanlić, advokata iz Sarajeva, na osnovu članova 310. i 314. stav 1. Zakona o krivičnom postupku Bosne i Hercegovine (ZKP BiH), dana 11.10.2022. godine, donio je:

PRESUDU

Žalba braniteljice optužene Minke Brajlović, advokata Mirele Kanlić izjavljena protiv presude Suda Bosne i Hercegovine, broj: S1 2 K 028750 20 K od 8.4.2022. godine, **djelimično se uvažava** i pobijana presuda **preinačava u dijelu odluke o kazni** na način da se optužena **Minka Brajlović** za krivično djelo Porezna utaja ili prevara iz člana 210. stav 4. u vezi sa stavom 1. Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine (KZ BiH) u vezi sa članom 29. i 54. KZ BiH, te odredbama članova 39., 42., 48., 49. i 50 stav 1. tačka b) istog Zakona za koje je oglašena krivom, **osuđuje na kaznu zatvora u trajanju od 1(jedne) godine.**

U ostalom dijelu prvostepena presuda se potvrđuje.

O b r a z l o ž e n j e

I – TOK POSTUPKA

1. Prvostepenom presudom broj: S1 2 K 028750 20 K od 8.4.2022. godine optužena

Minka Brajlović oglašena je krivom da je pod tačkom 1. izreke presude počinila krivično djelo Porezna utaja ili prevara iz člana 210. stav 4. KZ BiH u vezi sa stavom 1. KZ BiH i u vezi sa članom 29 i 54. istog zakona i za koje djelo joj je izrečena kazna zatvora u trajanju od 2 (dvije) godine, te na osnovu člana 46. KZ BiH, novčana kazna kao sporedna kazna u iznosu od 10.000,00 (desethiljada) KM, dok je pravno lice „Brajlović“ d.o.o. Sarajevo u stečaju oglašeno odgovornim da je pod tačkom 2. izreke presude počinilo krivično djelo Porezna utaja ili prevara iz člana 210. stav 4. KZ BiH u vezi sa stavom 1. KZ BiH.

2. Na osnovu člana 126. KZ BiH i odredbi članova 110. i 111. stav 1. KZ BiH, u vezi sa članom 329. ZKP BiH od optuženog pravnog lica „Brajlović“ d.o.o. Sarajevo u stečaju je pobijanom presudom oduzeta protivpravna imovinska korist pribavljena krivičnim djelom u iznosu od 250.474,00 KM koja odgovara iznosu utajenog poreza, a na način da će stečena imovinska korist, po pravilima stečajnog postupka, biti naplaćena iz stečajne mase ovog pravnog lica u stečajnom postupku koji se provodi nad ovim pravnim licem kod Općinskog suda u Sarajevu.

3. Na osnovu odredbe člana 188. stav 1., u vezi sa članom 186. stav 2. ZKP BiH, optužena Minka Brajlović i optuženo pravno lice „Brajlović“ d.o.o. Sarajevo u stečaju, obavezani su na plaćanje troškova krivičnog postupka čiji će iznos sud utvrditi posebnim rješenjem, po pribavljanju potrebnih podataka.

II- ŽALBA

4. Protiv ove presude žalbu je blagovremeno izjavila braniteljica optužene, advokat Mirela Kanlić zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka, povrede Krivičnog zakona, pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja i odluke o krivičnoj sankciji, sa prijedlogom da apelaciono vijeće Suda BiH usvoji žalbu i prvostepenu presudu preinači tako što će optuženu Minku Brajlović osloboditi od optužbe. Alternativno braniteljica predlaže da apelaciono vijeće izrekne optuženoj blažu kaznu.

5. Odgovor na žalbu je dostavio tužilac, sa prijedlogom da se žalba odbije kao neosnovana i potvrdi pobijana presuda.

6. Dana 11.10.2022. godine, saglasno odredbi člana 304. ZKP BiH, u prisustvu tužioca Tužilaštva BiH, optužene Minke Brajlović i njene braniteljice, održana je sjednica apelacionog vijeća.

7. Na sjednici apelacionog vijeća, braniteljica je izložila žalbu izjavljući da u cijelosti ostaje kod pisano iznesenih navoda i prijedloga, dok je tužilac ukratko iznio navode odgovora na žalbu. Optužena Minka Brajlović se u svom izjašnjenju saglasila sa navodima svoje braniteljice. Nakon što je ispitalo pobijanu prvostepenu presudu u granicama

istaknutih žalbenih prigovora, u skladu sa odredbom člana 306. ZKP BiH, apelaciono vijeće je donijelo odluku kao u izreci, iz sljedećih razloga.

III- OPŠTA RAZMATRANJA

8. Prije obrazloženja za svaki istaknuti žalbeni prigovor, apelaciono vijeće napominje da je obaveza žalioaca da u skladu sa odredbom iz člana 295. stav 1. tačke b) i c) ZKP BiH, u žalbi navede kako pravni osnov za pobijanje presude, tako i obrazloženje kojim potkrepljuje osnovanost istaknutog prigovora.

9. Budući da apelaciono vijeće na osnovu odredbe iz člana 306. ZKP BiH presudu ispituje samo u granicama žalbenih navoda, obaveza je podnosioca žalbe da žalbu sastavi tako da ista može poslužiti kao osnova za ispitivanje presude. U tom smislu, podnosilac žalbe mora konkretizovati žalbene osnove iz kojih pobija presudu, precizirati koji dio presude, dokaz ili postupak suda osporava, te navesti jasno i argumentovano obrazloženje kojim će potkrijepiti istaknuti prigovor.

10. Samo paušalno označavanje žalbenih osnova, jednako kao i ukazivanje na navodne nepravilnosti u toku prvostepenog postupka bez preciziranja na koji žalbeni osnov se podnosilac žalbe poziva, nije valjana osnova za ispitivanje prvostepene presude, zbog čega će apelaciono vijeće neobrazložene i nejasne žalbene prigovore *prima facie* odbiti kao neosnovane.

11. Takođe, apelaciono vijeće smatra svrsishodnim istaknuti da drugostepena presuda predstavlja odluku koja je donesena u žalbenom postupku i da kada je u pitanju njeno obrazloženje, da je dovoljno da se u njoj upućuje, odnosno da ona sadrži slaganje (ili neslaganje) sa tvrdnjima i ocjenama nižestepenog suda u tom smislu da žalbeni sud u obrazloženju svoje odluke ukazuje na prihvatljivost (neprihvatljivost) stavova i ocjena nižeg suda, odnosno njegovih utvrđenja sa kojima se slaže (ili ne) (*vidi Evropski sud, Gracica Ruiz protiv Španije, 1999-I, 31 EHRR 589 GC*). Navedeno znači da nije neophodno odgovoriti i obrazložiti svaki žalbeni navod, već je dovoljno da je drugostepeni sud razmotrio osnovna pitanja koja žalbe osporavaju i koja su od odlučujućeg značaja u donošenju konačne odluke o postojanju krivičnog djela i krivične odgovornosti (*vidi Ustavni sud, odluke br. U 62/01 od 5.aprila 2002. godine i AP 352/04 od 23.marta 2005. godine*).

12. S tim u vezi, ovo Vijeće primjećuje da žalba braniteljice prigovore izlaže dosta konfuzno i nesistematično podvodeći istovjetne žalbene navode pod čak tri žalbena osnova, i to iz člana 296. tačka a), b) i c) ZKP BiH zbog čega će odgovor na žalbene prigovore dati u okviru žalbenih osnova na osnovu vlastite analize njihove prirode.

IV. ŽALBENI OSNOVI U SKLADU SA ČLANOM 297. ZKP BiH: BITNE POVREDE ODREDABA KRIVIČNOG POSTUPKA

STANDARDI ZA ODLUČIVANJE PO ŽALBI

13. U skladu sa članom 296. ZKP BiH, presuda se može pobijati zbog bitnih povreda odredaba krivičnog postupka. Bitne povrede odredaba krivičnog postupka definisane su članom 297. ZKP BiH.

14. S obzirom na težinu i značaj počinjenih povreda postupka, ZKP BiH pravi razliku između onih povreda koje, ako se utvrdi da postoje, stvaraju neoborivu pretpostavku da su negativno uticale na valjanost izrečene presude (apsolutno bitne povrede) i povreda kod kojih se, u svakom konkretnom slučaju, ostavlja na ocjenu sudu da li je ustanovljena povreda postupka imala ili mogla imati negativan utjecaj na valjanost presude (relativno bitne povrede).

15. Apsolutno bitne povrede ZKP BiH taksativno su nabrojane u tačkama a) do k) stava 1. člana 297. ZKP BiH.

16. Ukoliko bi apelaciono vijeće našlo da postoji neka od bitnih povreda odredaba krivičnog postupka, obavezno je da, u skladu sa odredbom iz člana 315. stav 1. tačka a) ZKP BiH, ukine prvostepenu presudu, izuzev u slučajevima iz člana 314. stav 1. ZKP BiH.

17. Za razliku od apsolutnih, relativno bitne povrede nisu taksativno pobrojane u zakonu, već postoje u slučaju kada sud u toku glavnog pretresa ili prilikom donošenja presude, nije primjenio ili je nepravilno primjenio koju odredbu zakona o krivičnom postupku, ali samo ukoliko je to bilo ili je moglo biti od utjecaja na zakonito i pravilno donošenje presude.

18. U odnosu na navode da je povreda načela krivičnog postupka mogla imati negativan utjecaj na donošenje zakonite i pravilne presude, nije dovoljno da podnosilac žalbe jednostavno tvrdi da se procesna povreda hipotetički mogla negativno odraziti na donošenje zakonite i pravilne presude, već će žalbeno vijeće zaključiti da se povreda načela krivičnog postupka desila samo ako podnosilac žalbe pokaže da je ona materijalne prirode i da se ne može zaključiti da navedena povreda nije negativno utjecala na donošenje zakonite i pravilne presude. Naime, kada žalbeno vijeće smatra da je donesena zakonita i pravilna presuda bez obzira na povredu postupka takve prirode, žalbeno vijeće će zaključiti da član 297. stav 2. ZKP BiH nije prekršen.

Pobijana presuda ne sadrži razloge o odlučnim činjenicama (odredba člana 297. stav 1. tačka k) ZKP BiH)

19. Žalbom se navodi da navedeno krivično djelo može biti izvršeno samo sa umišljajem. Dakle, svijest o davanju lažnih i/ili netačnih podataka koje su od uticaja za utvrđivanja poreske obaveze, predstavlja odlučnu činjenicu u smislu da upravo utvrđenje postojanja tih činjenica kod odgovorne osobe, daje takvim postupcima iste, krivičnopravni karakter. Sa navedenim u vezi u žalbi se navodi da je sud odbio kao neosnovanu tvrdnju odbrane da optužena Minka Brajlović nije znala da postoji manjak i dodatne PDV obaveze po osnovu manjka sve do momenta vršenja kontrole od strane inspektora UIO BiH u oktobru 2017. godine, odnosno da optužena nije svjesno odložila njihovo plaćanje na neodređeno vrijeme, ali da u presudi nisu dati jasni argumenti, odnosno dati razlozi o toj odlučnoj činjenici iz čega proizilazi takav stav, čime je sud počinio bitnu povredu odredaba krivičnog postupka iz člana 297. stav 1. tačka k) ZKP BiH. Naime, braniteljica ističe kako stav odbrane i nije bio da optužena nije imala saznanja o problemima nastalim u poslovanju pravnog lica "Brajlović" već u 2016. godini, koji se ogledaju u nelikvidnosti i zaduženjima, što je izjavila i svjedokinja Medina Šišić, a koji problemi su generisani velikim iznosom obaveza prema dobavljačima, prema bankama po osnovu kredita, lizinga i prema uposlenicima (s jedne strane), sa jako malim prilivom sredstava (s druge strane), a ne usljed manjka sirovina, kako se to implicira u presudi. Dakle, odbrana navodi da opšte prilike kakve su vladale u inkriminisano vrijeme ukazuju upravo suprotno, da Minka Brajlović nije mogla znati da postoji manjak, te da je istog postala svjesna tek nakon otpočinjanja kontrole od strane inspektora UIO BiH, u oktobru 2017. godine. Takođe, odbrana u žalbi navodi da su i sami svjedoci optužbe Fikreta Hajdarević, Snježana Paspalj, Enisa Šehić, Medina Šišić, kao i Srđan Obradović izjavili da je većina radnika u firmi prestala sa radom u junu 2017. godine, što ukazuje da nakon prestanka proizvodnje i činjenice da je većina radnika prestala sa radom isporuka odnosno prodaja suhomesnatih proizvoda bez fakturisanja nije mogla ići, što sve upućuje da je zaključak suda kontradiktoran. Pored navedenog, a u pravcu potvrde svoga stav braniteljica se pozvala i na rješenje nadležnog ministarstva od 25.9.2017. godine, gdje je navedeno da pravno lice "Brajlović" od 1.8.2017. godine ne ispunjava veterinarsko-zdravstvene uvjete za proizvodnju hrane životinjskog porijekla u pogledu stručnog kadra, iz razloga blokiranih računa i otpuštanja radnika iz radnog odnosa, dok je veterinarski inspektor utvrdio prilikom kontrole u više navrata da objekat nije više vršio proizvodnju. Dakle, pozivajući se i na ovo rješenje odbrana tvrdi da je nesporno da nije bilo radnika, pa samim tim nije se ni mogla vršiti prodaja, jer je očito da u društvu nisu postojale osobe putem kojih bi se vršila prodaja.

20. Nadalje, žalbom se navodi da iako sud zaključuje da je Minka Brajlović kao odgovorno lice u pravnom licu imala efektivnu kontrolu nad svim procesima rada koji su se dešavali u optuženom pravnom licu "Brajlović" d.o.o. Sarajevo u stečaju, analizom provedenih dokaza se zaključuje da u opisanoj situaciji tih par mjeseci prije otpočinjanja kontrole UIO BiH to, ipak nije bilo ostvarivo. Dakle, odbrana tvrdi da Minka Brajlović nije ni bila svjesna manjka zaliha i vozila do kontrole inspektora UIO BiH, kada je nakon izvršenog popisa postaje svjesna te činjenice, a što sve ukazuje na odsustvo namjere kod optužene da pravno lice „Brajlović“ d.o.o. u stečaju izbjegne plaćanje davanja po osnovu PDV-a.

21. Žalbom se dalje navodi kako presuda ne sadrži razloge o odlučnim činjenicama koji bi ukazali da je Minka Brajlović pružala lažne podatke o stečenim oporezivim prihodima za mjesec oktobar i novembar 2017. godine. Naime, odbrana navodi kako je u Zapisniku o kontroli od 18.11.2017. godine, a potom i Rješenju broj 04/4-1/II-17-1-UP-507-1/17 od 11.12.2017. godine od strane UIO, utvrđen manjak sirovina i gotovih proizvoda, te vozila, rashladnog uređaja i seta za pretakanje goriva, te je obračunata dodatna obaveza PDV-a po osnovu utvrđenog manjka za mjesec septembar 2017 godine, dok je identičan manjak sirovina i gotovih proizvoda te obračun PDV-a vještak utvrdio u svom nalazu i mišljenju za oktobar, odnosno novembar. Dakle, u žalbi se tvrdi kako optužena Minka Brajlović nije ni imala obavezu da u poreskom periodu za oktobar i novembar 2017. godine izvrši obračun PDV-a na kontrolom utvrđeni manjak, jer se radi o obavezi koje je već utvrđena za prethodni obračunski period, pa bi prijavljivanje PDV obaveze po istom osnovu u nekom drugom poreskom periodu predstavljalo dvostruko oporezivanje poreskog obveznika.

Nalazi apelacionog vijeća

22. S obzirom da se na jasan način ovim osporava pravilnost utvrđenog činjeničnog stanja, odnosno da odbrana kroz obrazloženje prigovora ukazuje na drugačije stanje stvari, cijeneći dokaznu snagu navedenih dokaza, prvenstveno sadržaje iskaza svjedoka i materijalnih dokaza, apelaciono vijeće će, iz tog razloga, suštinu odgovora u pogledu ovih pitanja dati u okviru razmatranja pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja. Ali bez obzira na to, Vijeće je ispitalo pobijanu presudu u smislu navodnih nejasnoća, te je zaključilo da su ovi žalbeni prigovori odbrane neosnovani.

23. Naime, kako je to navedeno žalbom braniteljice optužene se ističe da pobijana presuda ne sadrži razloge o odlučnim činjenicama, odnosno da se zaključci zasnivaju na pretpostavkama bez konkretnih dokaza. Suprotno takvim prigovorima braniteljice, ovo Vijeće nalazi da pobijana presuda sadrži sve ono što, u skladu s odredbom člana 285. stav 1. tačka a) ZKP BiH ista mora sadržavati. Tako je u presudi navedeno za

koje se krivično djelo optužena oglašava krivom, kao i činjenice i okolnosti koje čine obilježja krivičnog djela, i one od kojih zavisi primjena relevantnih odredaba krivičnog zakona, kao i razloge u pogledu postojanja umišljaja kod optužene. Apelaciono vijeće cijeni da ispravnost i valjanost zaključaka prvostepenog vijeća o bitnim obilježjima navedenog djela i odgovornosti optužene nesumnjivo proizlazi iz svestrane ocjene izvedenih dokaza pojedinačno i u njihovoj međusobnoj povezanosti, u vezi s čim pobijana presuda daje sasvim jasne i konkretne razloge, uključujući i razloge o tome zbog čega su iskazi svjedoka optužbe prihvaćeni kao istiniti i vjerodostojni, kao i određeni broj materijalnih dokaza, a na kojima se zasniva činjenično utvrđenje prvostepene presude, zbog čega se ne može prihvatiti tvrdnja da je pretresno vijeće počinilo bitnu povredu odredba krivičnog postupka iz člana 297. stav 1. tačka k) ZKP BiH.

24. Dakle, s obzirom na karakter ovog prigovora, koji istovremeno zadire i u okvire žalbenog osnova/pogrešno i nepotpuno utvrđeno činjenično stanje/, a što je i sama braniteljica optužene potvrdila podvodeći ove žalbene navode i pod ovaj žalbeni osnov, isti će od strane ovog Vijeća, u odnosu na istaknute prigovore, a koji se u pravilu odnose na utvrđenje odlučnih činjenica koje su po ocjeni braniteljice pogrešno utvrđene i to: pitanje umišljaja kod optužene i pitanje navodnog dvostrukog oporezivanja, biti detaljnije elaboriran u nastavku obrazloženja ove presude.

V. POGREŠNO I NEPOTPUNO UTVRĐENO ČINJENIČNO STANJE

25. Prema mišljenju odbrane, prvostepeno vijeće je donijelo nezakonitu odluku, budući da po stavu odbrane, tužilac nije predložio niti izveo nijedan dokaz koji se odnosi na dokazivanje namjere izvršenja krivičnog djela iz člana 210. stav 4. u vezi sa stavom 1. KZ BiH. Zapravo, žalbom se tvrdi da niti jedan subjektivni dokaz ne upućuje da se u postupanju optužene mogu inkriminisati obilježja krivičnog djela iz pomenutog člana KZ BiH.

26. Odbrana u svojoj žalbi, a kako je to naprijed detaljnije navedeno, ističe da iskazi svjedoka tužilaštva ne ukazuju da je optužena uopšte bila svjesna manjka sirovina ili vozila odnosno sredstava. Naprotiv, prema stavu odbrane, upravo iz iskaza svjedoka optužbe, kao i materijalnih dokaza proizlazi činjenica da manjak nije mogao biti proizveden s obzirom da pravno lice optužene određeni period prije izvršene kontrole nije obavljalo proizvodnu djelatnost i da nije imalo uposlenika, sljedstveno čemu i nije moglo biti prodaje robe i sredstava, što bi optuženu obavezalo na obračun pripadajućeg PDV-a. Takođe, prema stavu odbrane, čak ni sama svjedokinja Medina Šišić koja je jedina tvrdila da je optuženu upozoravala na postojanje manjka, nije potvrdila da joj je optužena bilo svojim autoritetom bilo direktno nalagala kao knjigovođa da ne iskazuje obaveze po osnovu manjka, kako

bi se izbjeglo plaćanje PDV-a . Takođe, braniteljica napominje da i sama činjenica da nije utvrđen bilo kakav srazmjer između legalno i zakonito stečenih prihoda i utvrđene imovine optužene, ukazuje na nepostojanje subjektivnog elementa krivičnog djela, odnosno namjere optužene za ostvarivanje zarade „na crno“.

27. Navedeni žalbeni prigovori nisu osnovani i ne dovode u pitanje ispravnost i zakonitost pobijane presude u pogledu subjektivnog odnosa optužene prema učinjenom krivičnom djelu.

28. Naime, u odnosu na prigovore odbrane, apelaciono vijeće smatra da je na nesumnjiv način dokazana krivica optužene Minke Brajalović za predmetno krivično djelo. Nesporno je da je optužena, kao direktor pravnog lica „Brajlović“ d.o.o. Sarajevo, bila i odgovorno lice u pravnom licu i da je kao takva bila obavještena o svim procesima rada i poslovanju pravnog lica, tako da je sve što je u firmi rađeno, preduzimano je uz njeno znanje i saglasnost.

29. Apelaciono vijeće konstatuje da su netačni navodi braniteljice optužene da tužilac nije predložio niti izveo ijedan dokaz koji se odnosi na dokazivanje namjere optužene izvršenja krivičnog djela iz člana 210. stav 4. u vezi sa stavom 1. KZ BiH, te da iskazi svjedoka tužilaštva ne ukazuju da optužena nije bila upoznata o prodaji robe i stvaranju manjka na skladištima i to u kontinuitetu kako prije tako i po prestanku proizvodnje. Naime, prema stavu ovoga vijeća, prvostepeno vijeće je pravilno cijeno iskaz svjedoka optužbe, Srđana Obradovića, koji je u svojstvu inspektora UIO BiH, u periodu od 25.10.2017. godine do 17.11.2017. godine zajedno sa kolegicom Amirom Mašnić izvršio potpunu kontrolu pravnog lica „Brajlović“ d.o.o. Sarajevo, a koji je u svom iskazu izjavio da su prilikom kontrole utvrdili čitav niz nepravilnosti, a posebno da knjigovodstveno stanje optuženog pravnog lica ne odgovara stvarnom stanju zaliha. Naime, ovaj svjedok je jasno naveo da je prije dolaska u pravno lice „Brajlović“ d.o.o. obavijestio optuženu Minku Brajlović, kao odgovorno lice, koja je angažovala Medinu Šišić, da izvrši popis robe na skladištu, što je ova i učinila, a nakon čega su on i kolegica kao inspektori krenuli u provjeru stvarnog stanja po magacinima i utvrdili manjak. Pored navedenog, ovaj svjedok je ukazao na loše poslovno stanje u kontrolisanom poslovnom subjektu navodeći da je tada proizvodnja već prestala i da mu je kao poreskom obvezniku oduzeta dozvola za izvoz i proizvodnju od sanitarne inspekcije. Saglasan iskaz o neurednosti knjigovodstveno-finansijske dokumentacije poreskog obveznika čije je odgovorno lice i direktor bila optužena Brajlović, dao je i svjedok Abid Šarić, privremeni stečajni upravnik pravnog lica „Brajlović“ d.o.o., uz isticanje da problemi u poslovanju ovog pravnog lica sežu još od 2015. godine i 2016. godine, te da je utvrđeno da akumulirani gubitak poreskog obveznika za 2016. godinu iznosi preko pet miliona

konvertibilnih maraka, dok finansijski izvještaj za 2017. od strane ovog pravnog lica nije ni sačinjen, a što je bila njegova zakonska obaveza.

30. Dakle, po ocjeni ovog Vijeća, iz prethodno navedenog jasno je da optuženoj Brajlović nije mogla ostati nepoznata činjenica o nepravilnostima u radu pravnog lica, posebno zbog činjenice što se radilo o dužem vremenskom periodu u kojemu optužena, kao direktor i odgovorno lice, nije preduzela bilo kakve radnje u pravcu njihovog ispravljanja, a radilo se o periodima kada je proizvodni proces bio na snazi, ali i kada je prestao, a u kojem je i dalje nastavljeno sa prodajom robe koja se nalazila na skladištu odnosno robe koja je zbog isteka roka vraćana od strane njegovih kupaca, a na koje okolnosti je svoj iskaz dala i svjedokinja Snježana Paspalj. Naime, pomenuta svjedokinja je, dajući iskaz na glavnom pretresu, potvrdila da je sve do 30.07.2017. godine bila uposlenik pravnog lica „Brajlović“ d.o.o. radeći na knjigovodstvenim poslovima, ali i da je optuženoj pomagala i u pripremi pologa pazara za banku s obzirom da je ovo pravno lice imalo i dva maloprodajna objekta odakle je i dolazio pazar. Takođe, ova svjedokinja je i navela da je sve do oktobra 2017. godine radila na ugostiteljskim poslovima u objektu sina optužene u koji je meso na početku dolazilo iz pravnog lica „Brajlović“ d.o.o., a kasnije iz mesnice „Gora“, što sve ukazuje da je kontinuitet prodaje robe postojao sve do momenta ulaska inspektora u objekte kontrolisanog pravnog lica, a o čemu je evidentno bila upoznata i sama optužena Minka Brajlović.

31. Činjenica da je optužena bila upoznata sa nepravilnostima u radu pravnog lica „Brajlović“ d.o.o. proizlazi posebno iz iskaza svjedoka Medine Šišić, koja je od aprila do avgusta 2017. godine radila na knjigovodstvenim i računovodstvenim poslovima u pravnom licu „Brajlović“ d.o.o. i koja je izjavila kako je od samog početka uočila probleme u poslovanju društva koji su se ogledali u nelikvidnosti, prevelikim zaduženjima, velikim dospjelim obavezama, manjku zaliha sirovina i druge robe ističući da je društvo prestalo sa većom proizvodnjom u junu ili julu 2017. godine, nakon čega je ostao manji broj radnika i proizvodnja se vršila isključivo za firmu „Integra“ d.o.o. u vlasništvu sina optužene. Ovaj svjedok je posebno naglasio da su isporuke robe sve do prestanka veće proizvodnje pratile fakture da bi nakon tog perioda isporuka išla bez fakturisanja, u smislu da su se suhomesnati proizvodi prodavali putem komercijalista, koji su novac u mjesečnim iznosima predavali direktno optuženoj Minki Brajlović. Takođe svjedokinja Medina Šišić je nedvosmisleno izjavila da je radila pod nadzorom i uputstvima direktora „Brajlović“ d.o.o., to jeste optužene Minke Brajlović, te da je ona lično optuženu upozorila na postojanje manjka koji se vukao godinama, na šta joj je optužena govorila da joj je ta činjenica poznata od osobe koja je prije nje radila na tom radnom mjestu, ali da nije znala kako taj problem prevazići, a što je u konačnom i u saglasnosti s iskazima naprijed navedenih svjedoka, koji potvrđuju

postojanje svijesti optužene o manjcima robe koji se protežu kroz duži vremenski period. I pored znanja o ovim činjenicama optužena ništa ne preduzima, nego naprotiv nastavlja sa prodajom robe bez evidentiranja promjena na stanju zaliha robe.

32. Imajući u vidu da je ispravno i potpuno utvrđeno činjenično stanje, ovo Vijeće nalazi da je prvostepeno vijeće iznijelo valjan zaključak u pogledu činjenice da je optužena u konkretnom slučaju postupala sa direktnim umišljajem. Suprotno žalbenim prigovorima, i po ocjeni ovog Vijeća, optužena je bila svjesna i htjela da nepravilnim prikazivanjem stvarne realizacije dobara – promet robe, izbjegne plaćanje PDV-a u iznosu od 250.474,00 KM. Dakle, iako optužena, nije lično ispunjavala PDV prijave, to i po ocjeni ovog vijeća ne dovodi u sumnju postojanje potrebnog subjektivnog odnosa optužene prema djelu, odnosno njen direktni umišljaj, kao subjektivni element krivičnog djela, s obzirom da je bila odgovorna osoba u pravnom licu kojoj nije mogla ostati nepoznata činjenica postojanja manjka robe, sirovina i stalnih sredstava koje nisu iskazane u knjigovodstvu pravnog lica. To sve posebno zbog činjenice da se radilo o dužem vremenskom periodu kroz koji je postupano na opisani način.

33. Ovaj zaključak nije mogao biti doveden u pitanje ni prigovorima odbrane koji se ogledaju u tvrdnjama da je sama optužena bila inicijator pokretanja stečajnog postupka u pravnom licu kao i da je bila izrazito korektna prema inspektorima sastavljajući popisne liste zaliha prikazujući stvarno stanje stvari. Naime, prema stavu ovog Vijeća upravo činjenica da optužena, i pored saznanja da pravno lice duži vremenski period ne prikazuje stvarno stanje zaliha i robe kroz utvrđivanje manjka, tek po dolasku inspektora u objekat poreskog obveznika preduzima pomenute radnje, ne govori u prilog izostanka njene svijesti. Upravo suprotno, optužena pritisnuta činjenicom ulaska inspektora u objekat u svrhu kontrole, tek u tom momentu preduzima adekvatne korake na otklanjanju posljedica kroz predlaganje otvaranja stečajnog postupka, a koje radnje je realno morala preduzeti znatno prije. S tim u vezi, logičnim se nameće i pitanje da li bi optužena uopšte i preduzela ove radnje, da kojim slučajem inspektori UIO nisu pristupili kontroli poreskog obveznika.

34. Nadalje, braniteljica optužene je osporila i stav prvostepnog suda o neprihvatanju prigovora odbrane kojima je osporavan nalaz i mišljenje vještataka optužbe kroz isticanje da je u konkretnom slučaju došlo do dvostrukog oporezivanja. S tim u vezi braniteljica je izvršila usporedbu sadržaja Zapisnika o kontroli UIO poreskog obveznika tj. pravnog lica optužene i Rješenja UIO o razrezu dodatnih poreznih obaveza po osnovu manjka, a u kojima je konstatovano da se kontrola odnosila na vremenski period od 1.8.2014. godine do 30.9.2017. godine, te da su dodatne PDV obaveze kontrolisanog poreskog obveznika obračunate zaključno sa septembrom 2017. godine, dok iz nalaza i

mišljenja vještaka optužbe te obaveze obuhvataju i mjeseci oktobar i novembar 2017. godine, a kako je to navedeno i u izreci pobijane presude. Dakle, po stavu odbrane u odnosu na poreskog obveznika „Brajlović“ d.o.o. pomenutim Rješenjem UIO od 11.12.2017. godine je već bio utvrđen razrez indirektnih poreza za kontrolisani period, i to za porezni period septembar 2017. godine, shodno čemu optužena nije ni imala obavezu da u poreskom periodu za oktobar i novembar 2017. godine izvrši obračun PDV-a na kontrolom utvrđeni manjak, jer se radi o obavezi koja je već utvrđena za prethodni obračunski period, pa bi prijavljivanje PDV obaveze po istom osnovu u nekom drugom poreskom periodu predstavljalo dvostruko oporezivanje poreskog obveznika što je nezakonito.

35. Suprotno žalbenim navodima odbrane, apelaciono vijeće cijeni da je činjenično stanje i u ovom dijelu pravilno i potpuno utvrđeno.

36. Vezano za ovaj prigovor odbrane da između poreznih perioda o razrezu dodatnih PDV obaveza utvrđenih u Rješenju UIO i utvrđenih Nalazom i mišljenjem vještaka optužbe postoji određena razlika (poreski period iz rješenja UIO dodatne PDV obaveze konstatovan zaključno sa mjesecom septembrom 2017. godine, a nalaz i mišljenje vještaka optužbe je obuhvatio mjeseci oktobar i novembar iste godine), ovo Vijeće prihvata, jer to proizlazi iz sadržaja pomenutih dokaza, ali ta činjenica sasvim sigurno ne dovodi u pitanje odgovornost optužene za ove krivičnopravne radnje. U svakom slučaju, tezu odbrane da je na taj način došlo do dvostrukog oporezivanja pravnog lica „Brajlović“ d.o.o., apelaciono vijeće nije moglo prihvatiti, budući da je tokom postupka nesumnjivo utvrđeno da optužena nije iskazala gotovo istovjetni iznos utvrđenih dodatnih obaveza na evidentno akumulirani manjak zaliha sirovina, gotovih proizvoda i stalnih sredstava. Dakle, i po ocjeni ovog Vijeća, to što je obračunski period po nalazu vještaka optužbe obuhvatio i mjeseci oktobar i novembar 2017. godine kada nije bilo prometa robom, a kada je faktički i izvršena kontrola poreskog obveznika „Brajlović“ d.o.o., ne dovodi u pitanje utvrđenost odlučne činjenice koja se odnosi na utvrđenu visinu utajenog poreza, pa samim tim ni odgovornost optužene. Donoseći ovakvu odluku ovo Vijeće je imalo u vidu činjenicu da prema optuženoj odnosno njenom pravnom licu egzistiraju dvije odluke (Rješenje UIO o razrezu poreza kao upravni akt i presuda Suda BiH), ali koje kao takve ne isključuju jedna drugu s obzirom da će se naplata utvrđene imovinske koristi pribavljene izvršenjem ovoga krivičnog djela, realizovati bilo kroz stečajni postupak koji se provodi nad ovim preduzećem kod Općinskog suda u Sarajevu, bilo kroz izvršni postupak, ali sasvim sigurno ne po oba osnova što bi eventualno moglo predstavljati karakter dvostrukog kažnjavanja kako se to na određeni način nastojalo ukazati žalbom.

37. Slijedeći izneseno, po ocjeni ovog Vijeća, žalbeni prigovori kojima se osporava krivica optužene, nemaju osnova u utvrđenom činjeničnom stanju konkretnog predmeta, te se kao takvi odbijaju u cijelosti.

VI. POVREDE KRIVIČNOG ZAKONA

Standardi za odlučivanje po žalbi

Opća razmatranja

38. Podnosilac žalbe koji tvrdi da je došlo do pogrešne primjene zakona, potrebno je da kako je već rečeno, navesti barem tu navodnu pogrešku, iznijeti argumente u prilog svojoj tvrdnji i obrazložiti na koji način je ta pogreška uticala da odluka suda bude nezakonita.

39. U slučaju kada povreda zakona proizilazi iz primjene pogrešne pravne norme, žalbeno vijeće može navesti tačnu pravnu normu i shodno tome preispitati relevantna činjenična utvrđenja pretresnog vijeća. Time žalbeno vijeće ne ispravlja samo pravnu grešku, nego primjenjuje odgovarajuću pravnu normu na dokaze sadržane u spisu u nedostatku dodatnih dokaza, te mora utvrditi da li je samo uvjereno izvan svake razumne sumnje u činjenično utvrđenje koje odbrana osporava prije nego što potvrdi to činjenično utvrđenje po žalbi.

40. U slučaju kada žalbeno vijeće zaključi da je pretresno vijeće pogriješilo u primjeni zakona, ali je uvjereno u tačnost činjeničnog stanja koje je utvrdilo pretresno vijeće, žalbeno vijeće će preinačiti presudu u svjetlu pravilne primjene zakona i po potrebi samo utvrditi odgovarajuću kaznu, kako je to i propisano članom 314. i 308. ZKP BiH.

Žalbeni navodi

41. U žalbi braniteljica ističe da optužena ne samo da nije imala svijest o postojanju manjka sve do provođenja kontrole od strane inspektora UIO BiH, odnosno namjeru da pravno lice izbjegne plaćanje davanja po osnovu PDV-a, već u radnjama optužene nema ni protivpravnosti, odnosno ista nije postupala protivno odredbama člana 5. Zakona o PDV-u i članu 11. stav 1. i 2. Pravilnika o primjeni Zakona o PDV-u prilikom podnošenja mjesečnih prijava za oktobar i novembar 2017. godine. U tom smislu braniteljica je analizirala sadržaje Rješenja UIO od 11.12.2017. godine kojim je izvršen razrez dodatnih poreznih obaveza po osnovu manjka i Nalaza i mišljenja vještaka optužbe u kontekstu kontrolisanih poreskih perioda, dovodeći ih u vezu sa iskazom samog vještaka, ali i svjedoka Srđana Obradovića, koji su potvrdili tezu odbrane da optužena i nije bila dužna u mjesec

oktobar i novembar 2017. godine prenijeti ranije nastupjele poreske obaveze.

Nalazi apelacionog vijeća

42. Analizirajući ovaj žalbeni prigovor odbrane optužene, apelaciono vijeće nalazi i ove prigovore neosnovanim.

43. Naime, braniteljica prigovara da je prvostepeno vijeće učinilo povredu krivičnog zakona na način što za optuženu nije utvrdio u čemu se ogleda protivpravnost njenih radnji, odnosno da se okolnosti koje se stavljaju na teret optuženoj ne mogu okarakterisati kao krivično djelo poreske utaje iz člana 210. KZ BiH.

44. Nasuprot žalbenim navodima braniteljice optužene, ovo Vijeće nalazi da su u pobijanoj presudi dati jasni razlozi o postojanju odlučnih činjenica koji se odnose kako na protivpravnu radnju optužene, tako i na postojanje direktnog umišljaja. Protivpravnost radnje optužene jasno proizlazi iz analize svih provedenih dokaza na glavnom pretresu, a o kojima je detaljno bilo riječi u okviru žalbenog osnova-pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, iz kog razloga ovo vijeće ne nalazi svrsishodnim tu argumentaciju ponavljati, te se žalilac upućuje na istu. Takođe, kao razlog više za prihvatanje stava prvostepenog vijeća o neophodnosti iskazivanja prometa pravnog lica „Brajlović“ d.o.o. zaključno sa mjesecom septembrom i oktobrom 2017. godine, ovo Vijeće nalazi i u činjenici da je stvarno stanje stvorenog manjka kod poreskog obveznika *de facto* i utvrđeno ulaskom inspektora u poslovne prostore kontrolisanog poreskog obveznika upravo u tom periodu, tako da se logičnim i ukazuje poreske obaveze iskazati za poreski period 01.10.2017. godine-31.10.2017. godine odnosno period 01.11.2017. godine-30.11.2017. godine.

VII - ŽALBENI PRIGOVORI KOJIMA SE OSPORAVA ODLUKA O KRIVIČNOPRAVNOJ SANKCIJI

45. Žalbu u pogledu odluke o krivičnopravnoj sankciji, u skladu sa članom 300. ZKP BiH, podnijela je braniteljica optužene. U žalbi se ističe da je kazna izrečena njenoj branjenici prestrogo odmjerena, posebno kada se uzme u obzir njena teška finansijska situacija koja je nastala usljed lošeg poslovanja njenog preduzeća, a što je sve u konačnom rezultiralo njegovom propašću, a potom se sve to odrazilo i na imovinske prilike cijele njene porodice, odnosno na gubitak porodičnih kuća koje su predstavljale zaloge za kreditne obaveze njihovog porodičnog biznisa. Kao konačna posljedica spleta nesretnih okolnosti po porodični biznis i gubitak imovine, braniteljica je ukazala i na činjenicu da optužena i njena porodica danas žive kao podstanari. Kao posebno olakšavajuće okolnosti, koje je neophodno

bilo cijeniti u znatnijem obimu, braniteljica je istakla teško zdravstveno stanje supruge optužene o kome ona brine s obzirom da se radi o ..., i koji ostvaruje minimalnu penziju. Takođe, prema stavu braniteljice, iako je prvostepeno vijeće kao jednu od olakšavajućih okolnosti cijenilo i njeno korektno ponašanje pred sudom, isto je moralo biti cijenjeno i u kontekstu njene kooperativnosti kako prema inspektorima UIO, tako i u fazi istrage. Konačno, kada je u pitanju utvrđena okolnost njene ranije osuđivanosti u smislu otežavajuće, braniteljica je istakla kako ista nije mogla biti cijenjena u smislu otežavajuće okolnosti s obzirom da je osuda po ... po sili zakona morala biti brisana iz kaznene evidencije, a pri tome navedenom presudom optužena nije oglašena za srodno krivično djelo. Shodno navedenom, braniteljica smatra da se zbog svih navedenih okolnosti svrha kažnjavanja u konkretnom slučaju može postići i izricanjem kazne zatvora optuženoj u trajanju od jedne godine.

46. Razmatrajući odluku o kazni, apelaciono vijeće nalazi da braniteljica optužene osnovano ukazuje da je kazna koju je prvostepeno vijeće u pobijanoj presudi izreklo optuženoj, previsoko odmjerena, ako se imaju u vidu sve okolnosti ovog predmeta, posebno uzimajući u obzir sve olakšavajuće okolnosti, utvrđene na strani optužene. Kod ovakvog zaključka vijeće je uzimajući u obzir odredbe člana 48. KZ BiH, a cijeneći posebni zakonski minimum i maksimum kazne propisan za ovo krivično djelo, dovelo u vezu sa okolnostima koje imaju karakter osobito olakšavajućih, i to, činjenicom da je optužena porodična osoba, izrazito lošeg imovinskog stanja a što proizlazi iz dokumentacije uložene u spis, da se radi o osobi relativno starije životne dobi sa narušenim zdravstvenim stanjem koja pored navedenog brine o svom bolesnom suprugu, što sve opravdava zaključak da je u konkretnom slučaju, suprotno stavu iz pobijane presude, optuženoj trebalo shodno odredbi člana 50. stav 1. tačka b) KZ BiH ublažiti kaznu i izreći kaznu manju od izrečene u prvostepenom postupku. Ovo vijeće ponovo apostrofira okolnost, odnosno činjenicu da optužena vodi brigu o svom suprugu koji je takođe lošeg zdravstvenog stanja koja činjenica u svakom slučaju predstavlja okolnost koja utječe pri odmjeravanju vrste i visine kazne, a na što upućuje žalba braniteljice, s obzirom da duža kazna zatvora na posredan način uzrokuje i duže štetne reperkusije i na člana porodice o kojemu optužena vodi brigu.

47. Opredjeljujući se o visini kazne koju je za počinjeno krivično djelo trebalo izreći optuženoj, ovo Vijeće je imalo u vidu naprijed navedene olakšavajuće okolnosti koje su, uglavnom od strane prvostepenog vijeća, utvrđene u odnosu na optuženu i kao takve cijenjene. Međutim, kada su u pitanju otežavajuće okolnosti koje je prvostepeno vijeće utvrdilo na strani optužene, ovo Vijeće nalazi da su neke od tih okolnosti precijenjene. Tako iz obrazloženja pobijane presude proizlazi da je kao otežavajuću okolnost na strani optužene prvostepeno vijeće cijenilo i njenu raniju osuđivanost, ali bez davanja posebnog

osvrta na karakter i vrijeme te osude. Naime, prema stavu ovoga vijeća, u konkretnom slučaju radi se osudi koja je shodno relevantnim odredbama KZ RS-a trebala biti brisana, te je kao takva mogla biti cijenjena samo u kontekstu ličnosti optužene, ali ne i imati snagu otežavajuće okolnosti, bar ne u mjeri kako je to percipiralo prvostepeno vijeće, pa stoga ova okolnost nije mogla biti uzeta kao presudna otežavajuća okolnost kod odmjeravanja kazne. Naravno, sasvim drugačija situacija bi bila da se osuda odnosila na istovrsno krivično djelo i da ista nije bila podesna za primjenu instituta brisanja osude, koje utvrđenje bi eventualno predstavljalo relevantnu okolnost kod odmjeravanja kazne počinocu.

48. Slijedom iznesenog, ovo Vijeće je, uvažavajući žalbu braniteljice optužene, prilagodilo kaznu stepenu krivice optužene i ličnosti iste, te je izreklo kaznu zatvora u trajanju od jedne godine, koja po mišljenju ovog Vijeća, odgovara svrsi kažnjavanja, posebno sa aspekta specijalne prevencije, ali i sa aspekta generalne prevencije.

49. Zbog svega navedenog, a na osnovu člana 314. stav 1. ZKP BiH, valjalo je djelimičnim uvažavanjem žalbe braniteljice optužene preinačiti prvostepenu presudu na način kako je to odlučeno u izreci ove presude.

Zapisničar:
Pravni savjetnik

Bojan Avramović

PREDSJEDNIK VIJEĆA
SUDIJA

Hilmo Vučinić

POUKA O PRAVNOM LIJEKU: Protiv ove presude žalba nije dozvoljena.